

Memoria Armatei române

General VASILE ATANASIU

- născut la 25 aprilie 1886, la Târgoviște;
- în 1905 a absolvit Liceul Militar din Iași; a urmat Școala Militară de Artilerie, Geniu și Marină, apoi Școala Specială de Artilerie;
- a participat la primul război mondial, remarcându-se pe fronturile din Moldova și Dobrogea;
- pentru fapte de arme deosebite a fost decorat și avansat (1917);
- din 1918 a urmat cursurile Școlii Superioare de Război;
- între 1920-1937 a îndeplinit diferite funcții în Marele Stat Major;
- între 1940 ajunge general de divizie, iar în 1942 general de corp de armată;
- în februarie 1945 a fost numit la comanda Armatei 1 române care, după 23 august 1944, acționa pe frontul antihitlerist; trupele sale au ajuns la 80 de km de Praga, distingându-se în acțiunile de eliberare a localităților din zonă;
- a fost decorat cu numeroase ordine și medalii, românești și străine, printre care „Steaua României”, „Coroana României”, „Mihai Viteazul” și ordinul sovietic „Suvorov”;
- în aprilie 1945 este avansat general de armată, iar în 1948 a fost trecut în cadrul disponibil, vestitul „cimitir” deschis de comuniști, pentru a-i înmormânta acolo pe cei mai însemnați comandanți militari ai noștri;
- a decedat în anul 1964.

Generalul ALEXANDRU CĂLEȚEANU

- născut la 1 decembrie 1895 la Craiova, jud. Dolj;
- după absolvirea liceului, a urmat Școala militară de ofițeri activi de Infanterie (1914-1916), devenind sublocotenent;
- participă, cu Regimentul 26 infanterie, la primul război mondial;

Memoria
Armatei române

Alexandru Călețeanu

- la 1.IX.1917 i se acordă gradul de locotenent, iar la 1.IV.1920, cel de căpitan;
- după ce a urmat Școala Superioară de Război, îndeplinește diferite funcții de comandă, în 1941 fiind avansat colonel;
- în calitate de comandant al Regimentului Centrului de instrucție al Infanteriei, a condus, în septembrie 1944, luptele din zona Cotul Oltului;
- în februarie 1945 preia comanda Brigăzii 19 infanterie, angajată pe frontul din Cehoslovacia;
- pentru modul cum a condus operațiunile de luptă și pentru vitejia sa a fost decorat cu ordinele „Steaua României”, „Mihai Viteazul” și altele;
- la 1.VIII.1946 a fost avansat general de brigadă, iar la 1.I.1948 este trecut în cadrul disponibil.

Memoria
Armatei române
Agricola Filip

Generalul AGRICOLA FILIP

- născut la 21 noiembrie 1891 în comuna Dumbrăveni, jud. Botoșani;
- la terminarea studiilor liceale, a urmat Școala militară de ofițeri activi de Infanterie (1909-1911), la absolvire fiind avansat sublocotenent;
- avansat, de-a lungul anilor, locotenent, apoi căpitan, la începutul primului război mondial a lucrat în cadrul diferitelor armate, apoi la Statul Major, obținând gradul de maior;
- între anii 1919-1921 urmează Școala Superioară de Război;
- în 1944, având gradul de general de brigadă, a participat chiar de la început la războiul antihitlerist, conducând luptele din Podișul Transilvaniei;
- în timpul luptelor din Cehoslovacia s-a distins ca un comandant iscusit, fiind citat prin ordin de zi de Ministerul de Război;
- a fost distins cu ordinele „Coroana României”, „Steaua României”, „Mihai Viteazul”, ordinul rusesc „Sf. Ana” (în 1917), ordinul polonez „Sf. Stanislas” (în 1937) ș.a.;
- la 1.VII.1947 a fost trecut în cadrul disponibil;
- a murit la București în 1963.

Memoria
Armatei române
Hercule Fortunescu

Generalul HERCULE FORTUNESCU

- născut la 23 noiembrie 1894 la Târgoviște, jud. Dâmbovița;
- după absolvirea Liceului Militar din Iași, a urmat (1913-1915) școala militară de ofițeri activi de Cavalerie;
- avansat sublocotenent, participă cu Regimentul 6 Roșiori la primul război mondial, la 1.IV.1917 fiind înaintat la gradul de locotenent;
- activează în Statul Major al Diviziei 2 cavalerie, fiind avansat

căpitan (1.X.1919);

– îndeplinește diferite funcții de comandă, capătă gradul de maior și urmează Școala Superioară de Război;

– la 10.V.1934 devine locotenent-colonel și lucrează în cadrul Statelor Majore, după care preia comanda Regimentului 3 Călărași;

– în martie 1944 este avansat general de brigadă și trecut la comanda Diviziei 8 cavalerie, cu care participă în 1945 la luptele din Ungaria și Cehoslovacia, unde contribuie la zdrobirea grupării germane din zona Banska-Bystrica;

– i s-au conferit ordinele „Coroana României”, „Mihai Viteazul” ș.a.;

– la 1.IX.1947 a fost trecut în cadrul disponibil;

– a murit la București la 6.I.1977.

Generalul RADU-GHEORGHE GHEORGHIU

– născut la 22 martie 1890 în comuna Gologanu, jud. Vrancea;

– după absolvirea liceului, urmează Școala militară de ofițeri activi de Infanterie (1909-1911);

– ca sublocotenent, ia parte la primul război mondial, fiind avansat locotenent, apoi căpitan (17.VI.1917) și în 1920 maior;

– între 1920-1922 urmează Școala Superioară de Război, obține gradul de locotenent-colonel și e numit profesor la această școală;

– la 10.I.1941 este mutat la Marele Stat Major, iar la 10.V.1941 devine general de brigadă, apoi general de divizie;

– în octombrie 1944 i se încredințează comanda Corpului 6 armată, unitățile acestuia luptând pe teritoriul Ungariei contra trupelor hitleriste; obține numeroase victorii pe fronturile de eliberare din această țară, luând numeroși prizonieri;

– a fost decorat cu ordinele „Steaua României”, „Coroana României”, „Mihai Viteazul” ș.a.;

– la 17 mai 1949 a fost scos în cadrul disponibil.

Generalul NICOLAE ȘOVA

– născut la 8 noiembrie 1885, în comuna Poduri, jud. Bacău;

– după obținerea bacalaureatului, a urmat Școala militară de ofițeri, devenind sublocotenent cu promoția 1907, după care a urcat întreaga scară a ierarhiei militare: în 1917 – căpitan, șef al Biroului de operații la Divizia 7 infanterie; în 1935 – colonel, atașat militar la Viena; în 1939 – general, director al Personalului în Ministerul Apărării Naționale, apoi secretar-general al Ministerului;

– în 1941 a comandat Divizia de gardă pe frontul de Est (Prut-Tigheana, Odesa);

*Memoria
Armatei române*

Radu-Gheorghe Gheorghiu

MEMORIA 120

- în 1944 i s-a încredințat comanda Corpului 7 Armată pe care l-a condus în mod strălucit în luptele de pe teritoriul Ungariei împotriva trupelor hitleriste, încheiate cu „Operațiunea Budapesta”;
- astfel, la Budapesta, pe 5.I.1945, datorită prezenței sale în linia întâi și curajului său care i-a însufleșit pe soldați, momentul de criză, provocat de un periculos contraatac, s-a transformat într-o izbândă;
- atitudinea sa fermă și plină de demnitate i-a deranjat pe cei din comandamentul sovietic și pe cei din țară, care acționau după bunul lor plac, în urma cărui fapt generalul Șova a fost rechemat în țară pe 5.II.1945, *judecat și condamnat* – ca o „recompensă” pentru serviciile aduse armatei române și, indirect, armatei sovietice în confruntarea cu inamicul;
- a murit la București la 12 martie 1966.

Generalul PETRE VASILESCU

- s-a născut la București, la 14 martie 1889, ca fiu al unui rotar cu 18 copii; crescut într-o casă plină de lipsuri, hrănindu-se cu cinstea și bunacredința familiei sale nevoiașe;
- după terminarea liceului, întreținut cu greu de către părinți, a urmat Școala de Ofițeri de Artilerie, în 1910 obținând gradul de sublocotenent;
- în anul 1916, în fruntea companiei pe care o comanda, a trecut Carpații, pentru eliberarea fraților subjugăți, evidențiindu-se apoi în marea încheștare din „triunghiul morții”, unde a luptat pe Valea Zăbrăuțului, la Năruja, Soveja, până sub poalele vârfului Cozla, acoperindu-se de glorie și fiind distins cu numeroase ordine și medalii;
- după Unire, și-a continuat cariera militară, desăvârșindu-și pregătirea la Școala de Război, funcționând concomitent ca profesor la catedra de tactică militară, desfășurând și o activitate de scriitor;
- astfel, a publicat volumele „La datorie”, „În ritmul vremii”, „În slujba neamului”, „Pentru Țară și Tron”, pentru care a fost distins de rege cu „Ordinul Cultural” clasa I;
- deși prieten cu Maresalul I. Antonescu, l-a criticat în 1942, demonstrându-i acestuia că Axa va pierde războiul; totodată, se retrage din funcția de guvernator al Transnistriei, pe care a deținut-o foarte scurtă vreme;
- imediat după aceea a fost arestat de Antonescu și deținut 10 zile la Malmaison, unde a declarat greva foamei, fiind eliberat, cu scuze;
- în toată perioada războiului a întreținut zece copii, orfani de război;
- preocupat de viitorul patriei, a căutat să dea soluții militare, politice și economice în discuțiile purtate cu personalitățile vremii, printre care Iuliu Maniu, pe care îl stima în mod deosebit;

– a militat pentru Confederația statelor balcanice, ca forță de apărare împotriva pericolului bolșevic;
 – comuniștii, după ce au pus mâna pe putere, au încercat în zadar să-l determine să-și schimbe atitudinea și să-l atragă de partea lor;
 – în 1957, la vârsta de 68 de ani, a fost arestat, înscenându-i-se un proces în care a fost condamnat la 8 ani;
 – după ce a trecut prin chinurile anchetei și prin Jilava, a fost trimis în temnița de exterminare de la Galați unde, în 1959, a fost lichidat pentru atitudinea lui plină de demnitate.
 (Din „Cartea de Aur”, Franța, 1990)

Generalul GHEORGHE B. GEORGESCU

– s-a născut la 26 ianuarie 1887, la Craiova;
 – a absolvit liceul „Carol I” din Craiova, s-a înscris la Facultatea de Drept din București, iar după un an de facultate a intrat la Școala de Infanterie;
 – a luat parte la campania din Bulgaria (1913-14), iar în timpul primului război mondial obține gradul de maior;
 – după război, urmează cursurile Școlii de Război din București, pe care o absolvă cu mențiunea „foarte bine” și, ca ofițer de Stat Major, își face stagiul la diferite unități militare;
 – în anul 1933 (1934?) a publicat o lucrare de strategie militară, „Atacul de noapte”;
 – în 1935-36 este comandantul Reg. 1 Dolj, având gradul de colonel;
 – din toamna anului 1936 revine la București, iar în 1941 este general de brigadă în Divizia 19, în Banat;
 – în 1942, ca general de divizie, comandă Div. 20, cu care pleacă pe frontul rusesc;
 – în anul 1943 este numit Director al Infanteriei;
 – în anii 1944-45 comandă Corpul I de Armată din Craiova;
 – în 1946, după o strălucită carieră militară, este scos la pensie abuziv, iar în 1952 este anunțat că de la 1 august nu va mai primi pensie, întrucât nu îndeplinea prevederile Decretului 360/1949;
 – la 1 octombrie 1954 se stinge din viață și este înmormântat în Cimitirul Sinească din Craiova;
 – de-a lungul carierei a fost decorat cu „Steaua României”, „Coroana României”, Ordinul „Mihai Viteazul” și „Crucea de Fier” germană; de asemenea, i s-a decernat Medalia de aur pentru 40 de ani de serviciu în slujba Armatei Regale Române;
 – nu a colaborat în nici un fel cu regimul comunist și în ultimii ani ai vieții nu a mai primit pensie;
 – memoria aceluia ostaș român a fost insultată post mortem, la 16 ani după dispariția sa (Scânteia din 4 martie 1970).

